

5. B Adaptační pobyt 3. - 4. října 2023

V úterý jsme měli sraz na bývalé točně autobusů, abychom na zastávku opravdu trefili, vydali jsme se tam pro jistotu již v pátek v třídnických hodinách. Sraz byl plánován na 8.15, úderem 8. hodin již jsme byli na místě téměř všichni. Velké pozdvižení a několik radostných výkřiků vzbudil příjezd dvoupatrového červeného autobusu - Pandabus. Vybavili jsme tedy nezbytné formality, uložili kufry a usedli jsme do horního patra autobusu. Cesta až do Strážnice probíhala v klidu, povídali jsme si, zpívali jsme, takže jsme si nevšimli, že náš pan řidič špatně odbočil. Teprve až autobus zastavil a my jsme nepoznávali toto místo, bylo jisté, že jsme někde sjeli z cesty. Řidič neztrácel dobrou náladu a téměř celé dave kilometry couval zpět na křižovatku. Odtud už jsme chytili správný směr a o chvíli později už jsme stáli před bránou našeho penzionu.

Ubytovali jsme se, ubytování bylo divoké, pokoje obývali místní pavouci. Naše děvčata se je snažila vyhostit intenzivním ječením a křičením, nepovedlo se, pavouci zůstávali v klidu ve svých pavučinách. Situaci vyřešil později pan učitel Urbanec, který zapůjčeným vysavačem zneškodnil přítomní pavouky a jejich domečky.

Po ubytování jsme se vydali rozluštit a hlavně přenést text Maurů. Byl ukryt důkladně ve svahu u zdejšího potoka. Děti byly rozřazeny do skupin a v těchto skupinách přenášely jednotlivé části textu. Zhruba po půl hodině bylo hotovo a všechny skupiny měly sepsány „Eminaku Anu“.

Následně jsme se rozdělili do dvojic, staly se z nás empatické hvězdy. V těchto dvojičkách jsme odpovídali na otázky, které byly umístěny v dolní části areálu. Neměli jsme však odpovídat za sebe, ale měli jsme přemýšlet o tom, jak bychom odpověděli jako třída. Následovalo tvoření tichých řad, hra oheň, země, vzduch a závod stonožek. Po těchto aktivitách nám už docela vyhládlo, proto jsme se přichystali na oběd. Oběd si téměř všechny děti pochvalovaly. Po obědě následovala hodinka osobního volna, během kterého se děti sešly na jednom z pokojů, kde probíhalo nějaké divadelní

představení. Jaké přesně nevím, protože děti říkaly, že je to přístupné od 13 minus.

Po obědě jsme se vydali zpět k potoku, kde si nejprve děti vyslechly pověst o životě Maurů. Poté v jednotlivých skupinách stavěly nosítka pro svého Maura. Nosítka musela být stabilní

a provozuschopná, musela vydržet jízdu vpřed, jízdu pozpátku a slalom. Každá skupiny si také musela vymyslet nějaký svůj příběh o tom, ze které země přicházejí, jak se jmenují, jak se dostali sem a podobně. Prezentace jednotlivých skupin byly vskutku originální. Následovala krátká svačinka. Po krátké přestávce jsme se stali posly dobrých zpráv. Ve skupinách jsme vytvořili vzkaz, který jsme měli poslat dál, protože signál mobilního operátora byl velmi slabý, musely si děti vystačit samy a zprávu doručit na místo s využitím vlastních nohou. Po necelé hodině byly všechny zprávy doručeny na své místo.

Následovala večeře, po večeři krátké osobní volno, během kterého se děti uchýlily opět na jeden pokoj, a jejich divadelní představení pokračovalo. Kolem 8. hodiny jsme se všichni setkali u táboráku na večerní program. Opékali jsme špekáčky, někdo zkoušel i marshmallowny, což obnášelo jeden spálený ret. Zpívali jsme písničky a pak jsme se vydali na procházku nočním lesem. Některé děti se vydaly na cestu samy, jiné ve dvojicích i více početných skupinách, jak

kdo chtěl, no a kdo nechtěl, zůstával u táboráku. Jedna skupinka zahlédla v lese podivného bílého tvora, kterého nedokázala blíže specifikovat, nicméně byl do pozdních večerních hodin tématem na některých pokojích. Po návratu z noční procházky jsme si zazpívali ještě dvě písničky na dobrou noc, následovala osobní hygiena, každý ji pojal po svém. Večerku ve 23.00 dodrželo jen několik pokojů a na některých pokojích se živě diskutovalo o bílé postavě z lesa do pozdních nočních hodin.

Po probuzení následovala procházka k přehradě Mlýnky a výtečná snídaně. Následovalo balení a uklízení pokojů, někteří si ani věci nevybalovali, jiní vypadali, že jsou zabydlení tak na půl roku. Nakonec se povedlo a všechny kufry byly připraveny na zpáteční cestu.

My jsme se přesunuli do společenské místnosti. Po náročném programu předcházejícího dne a „probdělé“ noci jsme pro děti připravili kosmetický salón, ve kterém si vyráběly sádrové masky na obličej, pokud někdo nechtěl, přikládal si sádrovou masku na ruce. Než jsme všichni uložili své masky a důkladně se poumývali, přijel pro nás

náš červený autobus.

Nastala chvíle loučení, poté jsme naskládali kufry do autobusu a děti odjízděly v doprovodu paní asistentky zpět do Uherského Hradiště.

Dana Šimíková

9. 10. 2023

